ക്രമപ്രശ്നം

ബില്ലിന്റെ അപാകതകൾ സംബന്ധിച്ച്

ശ്രീ. മാത്യു ടി. തോമസ്: സർ, രണ്ട് വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിയമപ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉന്നയിക്കാനുള്ളത്. ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് തടസ്സവാദം എന്ന നിലയിലല്ല, ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽക്കൊണ്ടുവരികയും ഒരുപക്ഷേ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി മാത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് ഈ ബിൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത് ആക്ടിന്റെ അനുബന്ധമായി പട്ടിക ചേർത്താൽ മാത്രമേ സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ എട്ടാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നത്. ഏത് നിയമവും ഏത് വകുപ്പും ഏത് ഘട്ടത്തിലും ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം മൂലനിയമം പാസ്സാക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്കുണ്ട്. ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഭരണഘടനയിൽത്തന്നെ വകുപ്പുണ്ടെങ്കിലും ബില്ലുകൾ ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള റൈറ്റ് ഇൻഹെറന്റ് റൈറ്റായി മൂലനിയമം പാസ്സാക്കുന്ന സഭക്കുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭേദഗതി ചെയ്ത് പിന്നാലെ ചേർക്കുക എന്നുപറഞ്ഞ് ചേർത്ത് ഒരു വകുപ്പ് നമ്മൾ പാസ്സാക്കുന്ന ഒരു

നിയമത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ പാസ്സാക്കുന്ന നിയമം സമ്പൂർണ്ണമല്ല എന്ന സൂചനയാണ് നൽകുന്നത്. ഇതിനെ നിയമപരമായ ഒരു പ്രശ്നമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം, പട്ടികയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. വിശദാംശങ്ങൾ ദീർഘമായി ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ ചുരുക്കി അതിന് വ്യക്തത വരുത്താൻവേണ്ടിയാണ് സാധാരണയായി പട്ടിക ചേർക്കാറുള്ളത്. പട്ടിക ബില്ലിന്റെ ഭാഗംതന്നെയാണ്. ജനറൽ ക്ലോസസ് ആക്ട് 2(14) പ്രകാരം ഏത് നിയമത്തിനോടൊപ്പം ചേർക്കുന്ന പട്ടികയും ബില്ലിന്റെ ഭാഗമാണ്. എന്നാലിവിടെയുള്ള അവസ്ഥ ഈ പട്ടിക ബ്ലാങ്കാക്കിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. വിശദാംശങ്ങൾ ബില്ലിന്റെ ബോഡിയിൽ ചേർക്കാൻ കഴിയാത്തത് വിശദമായി ചേർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഷെഡ്യൂൾ ബ്ലാങ്കാക്കി ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കുന്നത് നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയിലെ ഒരു വൈകല്യമാണ്. ഈ വിഷയങ്ങൾ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി പരിശോധിക്കുകയും ഇതൊരു എനേബിളിങ് ആക്ട് എന്ന നിലയിൽ സ്വകാര്യ സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ടി/ അധികാരപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി ഉദ്ദേശിക്കുന്നൊരു ബില്ലാണെന്ന്

എനിക്കറിയാം. എല്ലാ പ്രതിപക്ഷാംഗങ്ങളും സ്വാഗതം ചെയ്ത ബില്ലാണിത്. അത്തരത്തിൽ ഒരു നിയമപ്രശ്നമെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്. ഇതിനെ ഏതുതരത്തിൽ മറികടക്കാനാകും. പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കുമ്പോൾ എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട പട്ടിക പൂർണ്ണമായും ബ്ലാങ്കാക്കി ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യം ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്. ഇത് പരിഹരിക്കാനാവശ്യമായ നിർദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. യു. എ. ലത്തീഫ്</u>: സർ, 2025-ലെ കേരള സംസ്ഥാന സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ (സ്ഥാപനവും നിയന്ത്രണവും) ബില്ലിലെ പതിനാലാം ഖണ്ഡത്തിൽ ചാൻസിലറെ നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. "സ്പോൺസറിംഗ് ബോഡി, വളരെ പ്രശസ്തനായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണനെ അല്ലെങ്കിൽ കാർഷികവും വെറ്ററിനറിശാസ്ത്രവും, സാങ്കേതികശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, മാനവികം, സാഹിത്യം, കല, സാംസ്കാരികം, നിയമം, വ്യവസായം, വാണിജ്യം അല്ലെങ്കിൽ പൊതുഭരണം എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള ഏതെങ്കിലും മേഖലയിൽ

പ്രാഗൽഭ്യമുള്ള ഒരാളെ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാവുന്ന അങ്ങനെയുള്ള വ്യവസ്ഥകളിന്മേലും നിബന്ധനകളിന്മേലും അങ്ങനെയുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടും സർവകലാശാലയുടെ ചാൻസലറായി നിയമിക്കേണ്ടതാണ്" എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതായത് യാതൊരു അക്കാദമിക് ക്വാളിഫിക്കേഷനുമില്ലാത്ത നല്ലൊരു കച്ചവടക്കാരനെയോ വ്യവസായിയെയോ കലാകാരനെയോ സ്വകാര്യ സർവകലാശാലയുടെ ചാൻസലറായി നിയമിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളത് വളരെ സങ്കടമാണ്. അതുപോലെ സാമൂഹികനീതി അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണ്. നിലവിലുള്ള ജെയിൻ (Jain), അശോക (Ashoka), അമിറ്റി (Amity), വിറ്റ് (VIT), ക്രിയ (Krea) തുടങ്ങിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ വലിയ ഫീസാണ് ഈടാക്കുന്നത്. നിർദിഷ്ട സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ ഉയർന്ന ഫീസ് വാങ്ങുമ്പോൾ അത് നൽകാൻ സാധിക്കാത്ത പാവപ്പെട്ട കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടുതരം പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് നയിക്കപ്പെടും. ഇതിലൂടെ അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നാണ് ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യകാരണങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇത് നിലവിലുള്ള കേരളത്തിലെ

സർവകലാശാലകളുടെ തകർച്ചയ്ക്ക് ആരംഭം കുറിക്കും. സ്വതന്ത്ര സർവകലാശാല എന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കിലും ഇതിന്റെ ഗവേണിംഗ് കൗൺസിലിലെ നാല് ഉപവകുപ്പുകളിലും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൗൺസിലിലെ നാല് ഉപവകുപ്പുകളിലും ഗവൺമെന്റിന്റെ ശക്തമായ നിയന്ത്രണമുണ്ടാകും. അതുപോലെ ഈ സർവകലാശാലകൾ മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറിയായതിനാൽ ഭരണഘടനയിലെ ആർട്ടിക്കിൾ 15(5)-ൽ പറയുന്ന സാമൂഹികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായി ദുർബലരായവർക്കും എസ്.സി.-എസ്.ടി. വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കും ഒരേ കാമ്പസിൽ സംവരണ ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ബില്ലിന്റെ അവതരണാനുമതി നിഷേധിക്കണമെന്നാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ: സർ, ഈ സഭ മുമ്പാകെ വച്ചിട്ടുള്ള 2025-ലെ കേരള സംസ്ഥാന സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ (സ്ഥാപനവും നിയന്ത്രണവും) ബില്ലിന്റെ രാഷ്ട്രീയ വശങ്ങളല്ല, നിയമപ്രശ്നങ്ങളാണ് ഞാനിവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ബില്ലിലെ 12(2) ഖണ്ഡ പ്രകാരം സംസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി 40 ശതമാനം സീറ്റുകൾ റിസർവേഷൻ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മലയാളികൾക്ക് ആനുകൂല്യം

കൊടുക്കുന്നതിനെ വ്യക്തിപരമായി നമ്മളെല്ലാപേരും അനുകൂലിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇത് റിസർവേഷന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ലായെന്നുള്ളത് വലിയ നിയമപ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്ക് നയിക്കുമെന്നതാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 15 പ്രകാരം " Prohibition of discrimination on grounds of religion, race, caste, sex or place of birth" എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, പിന്നീട് അതിൽ ഒരു ഇളവ് നൽകിക്കൊണ്ടാണ് പിന്നാക്ക ജാതിക്കാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകിയത്. പക്ഷേ, 'ജന്മസ്ഥലം' അല്ലെങ്കിൽ 'സ്ഥിരതാമസം' എന്നുള്ളത് സംവരണത്തിന് ഒരു മാനദണ്ഡമല്ല. കേരളത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് 40 ശതമാനം സീറ്റുകളിൽ സംവരണം ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നാണ് ബില്ലിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. Chembakam Duraiswamy vs. State of Madras [1951 (2) MLJ 232] എന്ന കേസിൽ, ജാതി സംവരണം പാലിക്കണമെന്ന് കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്. ആർട്ടിക്കിൾ 15-ന്റെ താൽപര്യവും അതുതന്നെയാണ്. അതോടൊപ്പം പ്രസ്തുത സംവരണങ്ങളെല്ലാം 50 ശതമാനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിൽക്കണമെന്നാണ് Indra Sawhney & Others v. Union of India കേസിലും

ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, സംസ്ഥാനക്കാർക്കുള്ള 40 ശതമാനം സംവരണവും 50 ശതമാനം ജാതി സംവരണവും ഉൾപ്പെടെ 90 ശതമാനം സീറ്റുകളും സംവരണത്തിലേയ്ക്ക് പോകുകയാണ്. ജാതി സംവരണം അനുവദിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് യു.ജി.സി. മാർഗ്ഗനിർദേശങ്ങളിലും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. കേരളത്തിലെ മലയാളികൾക്ക് പ്രത്യേക വെയിറ്റേജ് മാർക്ക് കൊടുക്കാമായിരുന്നു. അതിന് പകരം സംവരണമാക്കിയാൽ അതിൽ നിയമപ്രശ്നം വരികയും ഭരണഘടനാ ലംഘനമാകുകയും കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ നിയമത്തെ ബാധിക്കുമെന്നതിനാൽ ഈ നിലയിൽ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കരുതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ഒബ്ജക്ഷൻ ബില്ലിലെ 30-ാം ഖണ്ഡത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഓരോ വിദ്യാർഥിക്കും സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടുകളാൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാവുന്ന അങ്ങനെയുള്ള നിർദിഷ്ട അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നാണ് 30-ാം ഖണ്ഡത്തിൽ പറയുന്നത്. കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട് മുഖേന നിയന്ത്രിക്കാനാണ് നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്. അത് ആർട്ടിക്കിൾ 16-ന്റെ ലംഘനമാണ്. കുട്ടികളുടെ ഫ്രീഡം ഓഫ് സ്പീച്ച് ആൻഡ് എക്സ്പ്രഷൻ

നിയന്ത്രിക്കാൻ ഒരു സർവകലാശാലയെയും അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല. ഇടതുപക്ഷ മുന്നണി ഗവൺമെന്റ് കൊണ്ടുവരുന്ന ബില്ലിൽ ഇങ്ങനെയൊരു വസ്തുത എങ്ങനെ ഉൾപ്പെട്ടുവെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം, കുട്ടികളുടെ ഫ്രീഡം ഓഫ് സ്പീച്ച് ആൻഡ് എക്സ്പ്രഷനൊക്കെ ലംഘിച്ചിട്ടും സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ കൊണ്ടുവന്നേമതിയാവൂ എന്ന വാശി ഈ ഗവൺമെന്റ് കാണിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? ബില്ലിലെ ഖണ്ഡം 59(3)-ൽ പറയുന്നത്, ഒരു റെഗുലേറ്ററി ബോഡി രൂപീകരിക്കണമെന്നും റെഗുലേറ്ററി ബോഡി ഉണ്ടാക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ പിന്നീട് നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് അംഗീകരിക്കണമെന്നുമാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ വകുപ്പില്ല. നിയമസഭ, ചട്ടം രൂപീകരിക്കാൻ ഡെലിഗേറ്റഡ് പവർ കൊടുക്കുന്നത് സർക്കാരിനാണ്. സർക്കാരിന് ഇവിടെ ചട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാം. യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഫസ്റ്റ് സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട് മാത്രമേ ഗവൺമെന്റ് നിയമസഭയുടെ മേശപ്പുറത്ത് വയ്ക്കാറുള്ളൂ. പിന്നീടുള്ളതൊന്നും വയ്ക്കേണ്ടതില്ല. അതെല്ലാം സിൻഡിക്കേറ്റും അതിലുള്ള ബോഡീസുമാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്. ഒരു റെഗുലേറ്ററി ബോഡി രൂപീകരിക്കണമെന്നും അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുമാണ് ഈ

ബില്ലിൽ പറയുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സബോർഡിനേറ്റ് ലെജിസ്ലേഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് റൂൾസ് ഓഫ് പ്രൊസീഡ്യുവറിലെ ചട്ടം 166, 166(a), 166(b) പ്രകാരം, മറ്റൊരു ബോഡിയുണ്ടാക്കുന്ന അത്തരം ചട്ടങ്ങൾ ഈ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ വകുപ്പില്ല. അതോടൊപ്പംതന്നെ സർക്കാരിന് നിയമസഭ കൊടുക്കുന്ന അധികാരം സർക്കാരിന് മറ്റൊരാളെ അധികാരപ്പെടുത്താനും സാധിക്കില്ല. “ Delegated power cannot be further delegated” . ഇത് വളരെ അംഗീകൃതമായ ഡെലിഗേറ്റഡ് നിയമമാണ്. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള ബില്ലിൽ, നിയമപരമായും ഭരണഘടനാപരമായും ന്യൂനതകളും പോരായ്മകളുമുണ്ട്. അതെല്ലാം തിരുത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമേ പ്രസ്തുത ബിൽ കൊണ്ടുവരാവൂ. ഈ ബില്ലിന് അവതരണാനുമതി നിഷേധിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ആവശ്യം.

<u>ശ്രീ. പി. സി. വിഷ്ണുനാഥ്</u>: സർ, 2025-ലെ സർവകലാശാല നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) ബില്ലിലെ 62(2 എ) വകുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ക്രമപ്രശ്നമാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ, പിണറായി സർക്കാർതന്നെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് മത്സരിക്കുന്നതുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട് 2021-ൽ എയിഡഡ് കോളേജ് അധ്യാപകരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു ചട്ടഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ആ ഭേദഗതി സുപ്രീം കോടതി സ്റ്റേ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതിന്മേലുള്ള അന്തിമ തീരുമാനം വന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ വകുപ്പ് 62(2)-നുശേഷം കൊണ്ടുവരുന്ന 2എ ഉപവകുപ്പിലൂടെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലാതാകുന്നരൂപത്തിൽ നമ്മളതിനെ പരിഗണിക്കുകയാണ്. അത് തീർച്ചയായും നിലവിൽ പിന്തുടരുന്ന കീഴ്വഴക്കങ്ങൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കുമെതിരാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് പ്രസ്തുത ബിൽ കൊണ്ടുവന്ന മന്ത്രിതന്നെ മേയറായിരുന്ന വ്യക്തിയാണ്. തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രസിഡന്റോ മേയറോ ഒക്കെയായിരുന്ന അധ്യാപകർ ആ കാലയളവിൽ യാത്രബത്തയും മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളുമെല്ലാം വാങ്ങുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് പിന്നീടത് സർവീസായി പരിഗണിച്ച് ആ പിരീഡിലുള്ള പെൻഷനുംകൂടി കിട്ടുമെന്നാണ് ഇതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്. ബിൽ പൈലറ്റ് ചെയ്യുന്ന ബഹുമാന്യയായ മന്ത്രിക്കുതന്നെ ഈ ഭേദഗതി പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുന്നുവെന്ന ഒരു ധാർമ്മികപ്രശ്നമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, സുപ്രീംകോടതിയുടെ പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന

കാര്യങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുന്നതിലുള്ള ലീഗൽ പ്രശ്നവും ഞാൻ ഉന്നയിക്കുകയാണ്.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ-സാമൂഹ്യനീതി വകുപ്പുമന്ത്രി (ഡോ. ആർ. ബിന്ദു): സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം ശ്രീ. മാത്യു ടി. തോമസ് ഉന്നയിച്ച ക്രമപ്രശ്നത്തിനുള്ള മറുപടിയാണ് ആദ്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ബില്ലിലെ ആറാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച വിദഗ്ദ്ധ സമിതി സമർപ്പിച്ച സ്വകാര്യ സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രൊപ്പോസൽ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സർക്കാരിന്റെ തീരുമാനം സ്പോൺസറിംഗ് ബോഡിയെ അറിയിക്കുകയും അപ്രകാരമുള്ള തീയതി മുതൽ രണ്ട് വർഷത്തിനകം, ബില്ലിൽ പരാമർശിച്ച ആവശ്യകതകളും നിബന്ധനകളും പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന ഒരു നടപടി റിപ്പോർട്ട് സ്പോൺസറിംഗ് ബോഡി സർക്കാരിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും, സ്പോൺസറിംഗ് ബോഡി അപ്രകാരമുള്ള നിബന്ധനകൾ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സർക്കാർ ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനും ശേഷമാണ് ബില്ലിന്റെ എട്ടാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ സ്വകാര്യ സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നത്. The UGC (Establishment of and Maintenance of Standards in Private

Universities) Regulations, 2003-ലെ റഗുലേഷൻ 3.1 പ്രകാരം ഓരോ സ്വകാര്യ സർവകലാശാലയും പ്രത്യേക സംസ്ഥാന നിയമം മുഖേന സ്ഥാപിതമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭേദഗതി ചെയ്തതുപ്രകാരമുള്ള 1956-ലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഗ്രാന്റ്സ് കമ്മീഷൻ ആക്റ്റിലെ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. റഗുലേഷൻ 3.1 ഇപ്രകാരമാണ്, "Each private university shall be established by a separate State Act and shall conform to the relevant provisions of the UGC Act, 1956, as amended from time to time." സ്വകാര്യ സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങൾ വിശദമായി അവലോകനം ചെയ്തിട്ടുള്ള Prof. Yashpal & Anr v. State of Chhattisgarh & Ors [AIR (2005) SC 2026] എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 38 ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു, " In view of Regulation 3.1, a private University can only be established either by a separate Act or by one compendious Act where the legislature specifically provides for establishment of the said University." എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി തന്നെ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്രകാരം

സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമായി സമാന വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാക്കാനാണ് സർക്കാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ സമാനവ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ആക്റ്റ് ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. നിലവിൽ വ്യത്യസ്ത ആക്റ്റുകൾ പ്രകാരം സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിച്ച സംസ്ഥാനങ്ങൾ അവയ്ക്ക് പകരം എല്ലാ സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾക്കുമായി ഒറ്റ ആക്റ്റ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ റഗുലേഷൻ 3.1 പ്രകാരം പ്രത്യേക ആക്റ്റ് മുഖേനയാണ് സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. സർവകലാശാലകൾക്ക് സമാനവ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാക്കുന്നതിനാണ് സർക്കാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒറ്റ നിയമം കൊണ്ടുവന്ന് അതിൽ പട്ടിക ഉൾപ്പെടുത്തി സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി നിയമനിർമ്മാണം മുഖേന പ്രസ്തുത പട്ടിക ഭേദഗതി ചെയ്തുകൊണ്ട് ഓരോ സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതുവഴി റഗുലേഷനുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അങ്ങനെയാണ് ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളിലും നടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സംസ്ഥാനത്തെ സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾക്ക് സമാനവ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാക്കാനാണ് സർക്കാർ

ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നതിനാൽ പ്രത്യേക ആക്റ്റുകൾ മുഖേന സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി പട്ടിക ആക്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ആയത് ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതാണ് ഉചിതം. പട്ടിക ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ പട്ടിക ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിന് നിയമനിർമ്മാണം ആവശ്യമാണ്. ആയതിനാലാണ് ബില്ലിന്റെ എട്ടാം ഖണ്ഡത്തിൽ സംസ്ഥാന നിയമസഭ പാസ്സാക്കുന്ന ഒരു നിയമം മുഖേന സർവകലാശാലകളുടെ പേര്, സ്ഥാനം, മറ്റ് വിശദാംശങ്ങൾ എന്നിവ ചേർത്തുകൊണ്ട് പട്ടിക ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആന്ധ്രാപ്രദേശ്, തമിഴ്നാട്, രാജസ്ഥാൻ തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾക്കായൊരു Umbrella Act ആണ് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുത പട്ടിക ഭാവിയിൽ പാസ്സാക്കിയേക്കാവുന്ന നിയമം വഴി ഭേദഗതി ചെയ്തുകൊണ്ട് സ്വകാര്യ സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് അവയിൽ പട്ടിക ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. 2003-ലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ റെഗുലേഷനുകൾ പ്രകാരം പ്രത്യേക ആക്റ്റായിത്തന്നെ ഓരോ സ്വകാര്യ സർവകലാശാലയും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ പട്ടിക ഭേദഗതി ചെയ്തുകൊണ്ട് ഓരോ സർവകലാശാലയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവഴി പ്രസ്തുത

വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം ഓരോ സർവകലാശാലയ്ക്കും ഓരോ നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവരുമെന്നതിനാലും ഈ നിയമം വഴി സമാനവ്യവസ്ഥകൾ സർവകലാശാലകൾക്ക് ബാധകമാക്കാവുന്നതാണ് എന്നതിനാലും ആക്റ്റ് ഭേദഗതി ചെയ്തുകൊണ്ട് പട്ടികയിൽ ഓരോ സർവകലാശാലയെയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത് യു.ജി.സി. റഗുലേഷന് അനുസൃതമാണെന്നതിനാലും ബില്ലിലെ നിബന്ധനകൾ പാലിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം മാത്രമേ സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നുള്ളൂവെന്നതിനാലും ബില്ലിൽ പട്ടിക ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത് ഉചിതവും നിയമപരവുമാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം അഡ്വ. യു. എ. ലത്തീഫ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച തടസ്സവാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പറയാനുള്ളത്, സംസ്ഥാനത്തെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി തന്നെയാണ് നിലവിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ പ്രോ-ചാൻസലറായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, അതൊരു പുതിയകാര്യമല്ല. ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നിലവിൽ പ്രോ-ചാൻസലറുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഉൾപെടുന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി നിർവചിക്കുകയെന്നതാണ് പ്രസ്തുത ബില്ലിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രോ-

ചാൻസലർക്ക് നിലവിൽ ചാൻസലറുടെ അഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും നിർവഹിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരമാണുള്ളത്. പ്രോ-ചാൻസലർക്ക് ബില്ലിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്നത് മുഖേന പ്രോ-ചാൻസലർക്ക് സർവകലാശാലകളുടെ കാര്യക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അക്കാദമികവും ഭരണപരവുമായ കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച രേഖകൾ വിളിച്ചുവരുത്തുക, സർവകലാശാലകളിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെക്കൊണ്ട് പരിശോധന നടത്തുക തുടങ്ങിയ അധികാരങ്ങളാണ് ഇപ്രകാരം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അവ സർവകലാശാലകൾക്കുമേൽ എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന വിധത്തിലല്ല വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അധ്യാപകരുടെ നിയമനം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സർവകലാശാലയ്ക്കാണ് അധികാരമുള്ളത്. ഗവേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി സർവകലാശാലകളിൽ ഗവേഷണ കൗൺസിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനാണ് ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുത ബില്ലുകൾ മുഖേന സർവകലാശാലകളുടെ പ്രവർത്തനം

മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നാണ് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പറയാനുള്ളത്.

സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ ഇവിടെ ഉന്നയിച്ച ക്രമപ്രശ്നത്തിനുള്ള മറുപടി, ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയുടെ പതിനഞ്ചാം അനുച്ഛേദ പ്രകാരം മതമോ വർഗ്ഗമോ ജാതിയോ ലിംഗമോ ജനന സ്ഥലമോ എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം കാണിക്കാൻ പാടില്ലായെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ബില്ലിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം ഖണ്ഡം രണ്ടാം ഉപഖണ്ഡം പ്രകാരം സംസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിരതാമസക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് 40 ശതമാനം സീറ്റുകൾ സംവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഭരണഘടനയുടെ പതിനഞ്ചാം അനുച്ഛേദപ്രകാരം താമസസ്ഥലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം പാടില്ലായെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ല. D.P. Joshi v. State of Madhya Bharat and ors [1955 (1) SCR 1215], എന്ന കേസിന്റെ വിധിയുടെ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു, " Domicile reservation especially in educational institutions is not the violation of Article 15 because there is a difference between place of birth and place of residence." എന്ന്

ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. Dr. Pradeep Jain v. Union of India and Ors [(1984) 3 SCC 654] എന്ന കേസിലും പ്രസ്തുത നിരീക്ഷണം ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്. Saurabh Chaudri & Ors v. Union Of India & Ors - എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു, “ If a comparison is made between Article 15(1) and Article 16(2) of the Constitution of India, it would appear that whereas the former refers to 'place of birth' alone, the latter refers to both 'domicile' and 'residence' apart from place of birth. A distinction, therefore, has been made by the makers of the Constitution themselves to the effect that the expression 'place of birth' is not synonymous to the expression "domicile" and they reflect to different concepts." Veena Vadini Teachers training Institute v. The State of Madhya Pradesh [(2023) SCC OnLine SC 535] എന്ന കേസിൽ “ Though the State is within its right to reserve seats for its own residents, while doing so, it must keep the ground realities in mind.” എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീംകോടതി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംസ്ഥാനത്തെ സർവകലാശാലകളിൽ പഠിക്കുന്നതിനായി സ്ഥിരതാമസക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും അതുവഴി വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള വിദ്യാർഥികളുടെ പോക്ക് നിയന്ത്രിക്കാനും എല്ലാവർക്കും തുല്യ അവസരം നൽകുന്നതിനുമാണ് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുത 40 ശതമാനം സംവരണത്തിൽ സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലുള്ള സംവരണ നിയമമനുസരിച്ചാണ് വിദ്യാർഥികൾക്ക് പ്രവേശനം നൽകുന്നത്. ആയതിനാൽ ഖണ്ഡം 12 (3) യു.ജി.സി. മാനദണ്ഡങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ബില്ലിലെ 30-ാം ഖണ്ഡപ്രകാരം വിദ്യാർഥികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടുകൾ മുഖേന നിയന്ത്രിക്കാനല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിലവിൽ വിദ്യാർഥികൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് നിയമസാധുതയുള്ള രേഖകൾ ഇല്ലാത്തതാണ്. വിദ്യാർഥികൾക്ക് സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടുകൾ വഴി അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനാണ് പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയിലെ അനുച്ഛേദം 19(2) പ്രകാരമുള്ള അവകാശങ്ങൾക്കെതിരായി യാതൊരു കാര്യവും ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടുകളിൽ പരാമർശിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ പ്രസ്തുത

അനുച്ഛേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുന്നതല്ല. ബില്ലിലെ 59-ാം ഖണ്ഡപ്രകാരം റെഗുലേറ്ററി ബോഡി രൂപീകരിക്കുന്നത് സർക്കാരാണ്. അതിലെ അംഗങ്ങൾ അതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ, ചുമതലകൾ എന്നിവയാണ് ചട്ടങ്ങൾ വഴി കൊണ്ടുവരുന്നത്. പ്രസ്തുത ചട്ടങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ആക്റ്റ് മുഖേന നൽകപ്പെട്ട അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചായതിനാൽ അവയെല്ലാം എസ്.ആർ.ഒ. ആയി സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതും അവ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയവുമാണ്. കേരള നിയമസഭയുടെ നടപടിക്രമവും കാര്യനിർവഹണവും സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 166 പ്രകാരം അവ നിയസഭ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുന്നതുമാണ്. ആയതിനാൽ പ്രസ്തുത തടസ്സവാദം നിലനിൽക്കുന്നതല്ല.

ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം ശ്രീ. പി. സി. വിഷ്ണുനാഥ് അവതരിപ്പിച്ച ക്രമപ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, സ്റ്റേയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിഷയവും പ്രസ്തുത ഭേദഗതി ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥയും വ്യത്യസ്ത വിഷയങ്ങളാണ്. കോടതിയിലെ വിഷയം സ്കൂൾ അധ്യാപകരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്, കോളേജ് അധ്യാപകരെ സംബന്ധിച്ചല്ല. ആയതിനാൽ സുപ്രീംകോടതി സ്റ്റേ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിഷയം സെക്ഷൻ 62(2 എ)-യുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമില്ലാത്തതാണ്, സബ്ജുഡീസ്

അല്ല. ആയതിനാൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുന്നതിൽ തടസ്സമില്ല. സംസ്ഥാനത്തിന് നിയമനിർമ്മാണ അധികാരമുള്ള വിഷയത്തിൽ ബിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ തടസ്സവാദങ്ങളുണ്ടെന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം ബില്ലിന്റെ അവതരണത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കറുടെ മുൻ റൂളിംഗുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച തടസ്സവാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അംഗങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ക്രിയാത്മക നിർദേശങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള തുറന്ന മനസ്സാണ് സർക്കാരിനുള്ളത്. അവ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ വച്ച് വിശദമായ ചർച്ച നടത്തി തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളാവുന്നതാണ്.

നിയമം, വ്യവസായം, കയർ വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. പി. രാജീവ്): സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ. മാത്യു ടി. തോമസിനെ ഞാൻ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ചതിന്മേലുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ ബഹുമാന്യനായ മന്ത്രി സൂചിപ്പിച്ചു. ഒരു പുതിയ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്, ഷെഡ്യൂൾ ബില്ലിന്റെ അവിഭാജ്യ ഭാഗമാണ്, എന്നാൽ അതിനകത്ത് ഉള്ളടക്കമില്ല എന്നതാണ് അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച വാദം. ഇത് പുതിയ രീതിയാണ്; ചിക്കൻ, എഗ്ഗ്, ഫിഷ് എന്നിവപോലെ നമുക്ക്

ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്. കാരണം സ്വകാര്യ സർവകലാശാലകൾ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യം തുടങ്ങുമ്പോൾ ഓരോന്നിനും ഓരോ ബില്ലായിരുന്നു കൊണ്ടുവന്നത്. പിന്നീടാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പൊതുവായ നിയമം കൊണ്ടുവന്നത്. പൊതുവായ നിയമമാകുമ്പോൾ, ഏത് സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടിയെന്ന് നമുക്കിപ്പോൾ പറയാൻ കഴിയില്ല. ഒരു സ്ഥാപനം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വ്യവസ്ഥകൾ എങ്ങനെ ഈ സ്ഥാപനം പാലിച്ചുവെന്നും ഇപ്പോൾ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വ്യവസ്ഥകൾ പറയുകയും ആ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി അതിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നത് ഈ ഷെഡ്യൂളിൽ വരും. നമുക്കൊരു പുതിയ രീതി ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിനാവശ്യമായി വന്നു.

ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ: സർ, ഓരോ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴും ഭേദഗതി ചെയ്യുമോ? (മൈക്ക് ഓഫ്)

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: പ്ലീസ്... മിനിസ്റ്റർ പറയൂ. അങ്ങ് ക്ലോസ് ചെയ്യൂ.

(അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ മി. സ്പീക്കർ)

ശ്രീ. പി. രാജീവ്: സർ, ഓരോ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴും ഈ ഷെഡ്യൂൾ അമെന്റ് ചെയ്യണം. അതാണ് ബഹുമാന്യയായ മന്ത്രി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ഖണ്ഡം 8-ൽ പറയുന്നത്, ഓരോ തവണയും സെലക്ഷൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതിനനുസരിച്ച് ഈ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നാണ്. എങ്കിൽ മാത്രമാണ് സുപ്രീം കോടതി പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ സർവകലാശാലയ്ക്കുമുള്ള നിയമമായി മാറുകയുള്ളൂ. സുപ്രീംകോടതി നിർദേശത്തിന് വിധേയമായിക്കൊണ്ട് ഓരോ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വരുമ്പോഴും ഷെഡ്യൂൾ അമെന്റ് ചെയ്ത് നിയമം തന്നെ ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നതാണ് അതിന്റെ വസ്തുത. ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥ ആർട്ടിക്കിൾ 15-ന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ പറഞ്ഞു. പ്ലേസ് ഓഫ് ബെർത്തും പ്ലേസ് ഓഫ് റസിഡൻസും സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീംകോടതി തന്നെ പല വിധികളിലും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കോമ്പീറ്റൻസിയോ ഭരണഘടനാപരമായ പ്രശ്നങ്ങളോ ഇതിൽ നിലനിൽക്കുന്നില്ല.

റൂളിംഗ്

മി. സ്പീക്കർ: ഓർഡർ... ഓർഡർ... 2025-ലെ സർവ്വകലാശാല നിയമങ്ങൾ (ഭേദഗതി) ബില്ലിന്റെയും 2025-ലെ കേരള സംസ്ഥാന സ്വകാര്യ സർവ്വകലാശാലകൾ (സ്ഥാപനവും നിയന്ത്രണവും) ബില്ലിന്റെയും അവതരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് സർവ്വശ്രീ മാത്യു ടി. തോമസ്, യു. എ. ലത്തീഫ്, എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ, പി. സി. വിഷ്ണുനാഥ് എന്നിവർ ഉന്നയിച്ച ക്രമപ്രശ്നങ്ങളിന്മേൽ/തടസ്സവാദങ്ങളിന്മേൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ-സാമൂഹ്യനീതി വകുപ്പുമന്ത്രി ഇവിടെ വിശദമായി മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി. 2025-ലെ കേരള സംസ്ഥാന സ്വകാര്യ സർവ്വകലാശാലകൾ (സ്ഥാപനവും നിയന്ത്രണവും) ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പട്ടിക സംബന്ധിച്ച് ശ്രീ. മാത്യു ടി. തോമസ് ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ കരട് ചട്ടങ്ങൾ നിയമസഭയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കണമെന്ന ബില്ലിലെ ഖണ്ഡം 59-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ വിശദമായ പരിഗണന വേളയിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ചെയർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ ഈ ബിൽ സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനോ തുടർനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ ഏതെങ്കിലും നിയമ തടസ്സമുള്ളതായി

ബോധ്യപ്പെടാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ക്രമപ്രശ്നങ്ങളും തടസ്സവാദങ്ങളും ചെയർ തള്ളുകയാണ്.